bland spiskummin och spanska flugor i st. f. »i gamla brödkakor», efter hvilka han har sitt namn. Det är egendomligt nog, att en skalbagge kan utvecklas och trifvas så väl med endast spanska flugor till kost (obs. att kantharidinet, det blåsdragande ämnet, just finnes i spanska flugors mjuka delar, de enda som larven kan spisa!) och därtill i ett väl tillslutet kärl! Hvad beträffar *Gracilia minuta* FAB., (*Callidium pygmaeum* GYLL.) är det ett mycket rart fynd. Både GYLLENHAL och THOMSON nämna endast Esperöd i Skåne såsom fyndort och FALLÉN såsom finnaren af detta sällsynta djur, som nu tagit sig det orådet för att gnaga sönder damejeannekorgarna å apoteket i Kalmar.

O. T. S.

Halmstekeln (*Cephus Pygmaeus* LIN.) **i Nordamerika.** Som kändt torde vara, införas allt emellanåt insekter från Europa och andra världsdelar till Förenta Staterna, där de ofta nog blifva ovanligt lätt acklimatiserade, emedan förhållandena synas vara särdeles lämpliga för emigranter, äfven af sådant slag. Om till och med de födoämnen, hvartill dylika insekter förut varit hänvisade, skulle saknas i det nya hemlandet, tillgripa de någon gång helt andra, som förut varit för dem obrukbara eller åtminstone mindre begärliga. Härigenom inträffar under stundom det märkliga förhållande, att en insekt, som i sitt ursprungliga hemland anses såsom tämligen oförarglig, i det nya uppträder såsom ett oroinjagande skadedjur. Då det synes nästan höra till regeln, att de insekter, som dit utvandra, hastigt förökas och utbreda sig, om lifsvilkoren äro någorlunda tillgodosedda, så får man ej förundra sig öfver, om amerikanarne se äfven detta slags »kineser» med oblida ögon och helst skulle önska importförbud, om en sådan åtgärd kunde medföra ett praktiskt resultat.

En af de förnämsta orsakerna till sådana invandrares vanligen starka förökning torde vara den, att de vid flyttningen från det gamla hemlandet lämna sina fiender »bakom sig», och att deras kamp för tillvaron i det nya således ej störes af mordlystna vedersakare. I längden torde dock denna frid ej äga bestånd, ty parasiter komma nog förr eller senare att inställa sig

äfven under de nya förhållandena, för att åstadkomma den i naturens hushållning erforderliga jämnvikten.

Den praktiske amerikanaren saknar dock tålamod att invänta denna oberäkneliga tidpunkt, och ingriper därför på egen hand med de medel, som stå honom till buds. Han afsänder t. ex. någon assistent från en af sina många försöksstationer till det invandrade skadedjurets förra hemland, för att där uppsöka dess naturliga fiender och insamla af dem så många som möjligt, för att lefvande hemföras. Skulle det sålunda erhållna antalet vara för ringa att genast utplanteras i det fria, införas parasiterna till en början uti en härför inrättad glasbyggnad e. d., där de erhålla all möjlig omvårdnad, på det en talrik afkomma må så fort som möjligt kunna uppstå. Då denna hunnit föröka sig så mycket man önskar, befrias hon ur sitt fängelse och får flyga åt alla väderstreck för att göra sin plikt. Så går det till i den nya världen, i den gamla tager man ännu i allmänhet saken lugnare och föredrager att se sina fält sköflade emellanåt, i stället för att underkasta sig några nämnvärda uppoffringar för möjliggörandet af skadornas förebyggande.

Efter denna kanske något långa inledning, vilja vi återkomma till den skadeinsekt, hvarom frågan är, nämligen halmstekeln. Dess larv lefver inuti halmen till våra stråsädesslag och drager sig på eftersommaren nedåt till rotstocken eller dess närhet för att öfvervintra. Det är naturligtvis här, som larven lättast kan förstöras.

Uti tidskriften »Insect Life», vol. II, n:o 6, sid. 164 (1889) omnämnes halmstekeln såsom en nyförvärfvad sädesförstörare i Nordamerika, ehuru man svårligen kan förstå på hvad sätt en insekt med sådant lefnadssätt har kunnat öfverkomma till ett så aflägset land. Möjligen ligger förklaringen däruti, att den amerikanska halmstekeln är inhemsk och samma art som vår, eller åtminstone honom mycket närstående, men att han ej förr än under senare åren blifvit uppmärksammad. Professor Comstock i Ithaca, staten Newyork, upptäckte honom först, och uppgifver att dess lefnadssätt liknar vår halmstekels, med den skillnad, att den amerikanska skall lefva uteslutande på hvete.
